november 2026

SAMEN & SANGHA

Elkaar leren dragen

Dan kan nog meer tot ons doordringen dat we sociale dieren zijn. Dat we er met en voor elkaar kunnen, willen en zelfs moeten zijn. Ook vanuit de sangha kunnen we onze krachten proberen te delen met elkaar en daarbuiten.

De avondklok luidt in het maanlicht en de lantaarns worden opgehangen.
Oefenende monniken zitten in de zaal en observeren leegte.
Nadat ze gelukkigerwijze de drie mantels hebben verworven, planten ze nu zaadjes.
Hoe hartverwarmend: hun rijpende bevrijding in de ene geest.

Bronnen:

Eihei Kōroku: Uitvoerige optekeningen van Eihei 10:110 / M. Dijkstra (2026), Een zilverreiger in het maanlicht, p. 190 / M. Dijkstra (2024) De essentie van Dogen, p. 37

In de eenheid van lichaam-en-geest moet je de verlichtingsgeest grondvesten. In de eigenste huid, het vlees, de botten en het merg van de boeddhistische voorouder moet je de verlichtingsgeest grondvesten. Dus: het bouwen van stoepa's, het gebouw van de boeddha's enzovoort waarmee we momenteel bezig zijn, is niets anders dan het grondvesten van de verlichtingsgeest zelf. Zij zijn het grondvesten van de geest die direct tot de realisatie van de Boeddha leidt. Daarom moeten we hen nooit opgeven. Zij worden genoemd: verdienste zonder te doen en verdienste zonder [iets; md] te worden. Zij zijn de weerspiegeling van de ware werkelijkheid en de weerspiegeling van de dharmanatuur, zij zijn de diepe concentratie van de boeddha's, zij zijn de bovenmenselijke krachten van de boeddha's, zij zijn de onovertroffen en correcte geest van het volledig ontwaken, zij zijn het arhatschap en de realisatie van de Boeddha. Behalve deze [methode van niet-doen; md] is er geen methode die bevrijd is van doen of worden.

Bronnen:

Shōbōgenzō Book 3 / M. Dijkstra (2026), Een zilverreiger in het maanlicht, p. 137 / M. Dijkstra (2019), In alle dingen heb ik rust gezocht, p. 124 / 125

ZEN
CENTRUM
NIJMEGEN